

בשדה הפתוח

יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ה', עמ' 264
תרגום: אורי אורלב

עץ אגס מענות עומד בשדה פתוח, אינו צומח. העלים מכסים את ענפיו בדלילות.
הפרי שלו חמוץ, קטן – אפלו צפור לא תגע בו.

תחת העץ יושב נער וחולם.

הוא חולם על עולם שאין בו בורות, רשעות ועני.

השמש מחיכת לכולם במדה שנה,
הכוכבים נוצצים לכלם במדה שנה,
ובלבבות בני-האדם רבה האהבה
כמו קרנים בגלגל החמה.

והחיים כל-כך נעימים ומלאי שמחה.

*

עץ אגס מענות עומד בשדה פתוח, אינו צומח. העלים מכסים את ענפיו בדלילות.
הפרי שלו חמוץ, קטן – אפלו צפור לא תגע בו.

תחת העץ יושב גבר צעיר וחושב.

חושב על העולם שפה רבים בו הבורות, הרשעות והעני. השמש לועגת לבני-האדם,
הכוכבים קרים ואדישים,
ובלבבות בני-האדם כל-כך הרבה רגשות זדון,
כל-כך הרבה תאוות משחתות.

והחיים כל-כך עצובים וקודרים.

*

עץ אגס מענות עומד בשדה פתוח, אינו צומח. העלים מכסים את ענפיו בדלילות.
הפרי שלו חמוץ, קטן – אפלו צפור לא תגע בו.

תחת העץ יושב גבר במיטב שנותיו ומרהר.

הוא מרהר בעולם שיש בו כל-כך הרבה טוב
וכל-כך הרבה רע, והאור

נאבק בקדחתנות בחשך, הטוב נאבק בחמת זעם. השמש מאירה במדה שנה את הטוב ואת הרע
והכוכבים מאירים את דמעות היתמות
ואת מעשי הפשע.

ובחיים כה רב העצב וכה רבה השמחה.

*

עץ אגס מענות עומד בשדה פתוח, אינו צומח. העלים מכסים את ענפיו בדלילות.
והפרי שלו חמוץ קטן – אפלו צפור לא תגע בו.

תחת העץ כורע ישיש ומתפלל,
לוחש את תפלותיו.

